

Interview with Iaroslava Uhrenchuk, Bohorodchany

Name: Uhrenchuk Iaroslava Mikhailivna

Code: IF_Bog_09_05_Ugrenchuk

Born: 1934

Gender: Female

Nationality: Ukrainian

Profession: Bookkeeper

Occupation: Bookkeeper

Length: 12

Date: Понеділок, Серпень 17, 2009

Transcription:

IF_Bog_09_05_Ugrenchuk -

Угрєнчук Ярославa Михайлівна, 1934 г.р., місцева, бухгалтер. Запис 17.08.2009, Величко Т.В., Гордон М.А. (12 хвилин).

ЯМ - Угрєнчук Я.М.

ТВ - Величко Т.В.

00:00

ЯМ: То церкви їх... Ні, вони не церкви називали, то по-українські, а як їх..? Забула я. Там були. Були-були євреї тут во. От за цим будинком там (*Показує на будинок за пам'ятником радянських воїнів у центрі Богородчан*). Були дві ці, що вони ходили молитися, євреї. У нас євреїв було багато, поляки були. Дуже багато. І вона (*мама респондентки*) знала де вони жили, по яким будинкам. Як йти по тій вулиці, як автобусна станція, наліво вниз. Там були будинки, жили євреї, так по праву сторону, як йти вулицею вниз.

01:15

ТВ: А як та вулиця називалась, але те місце люди звали?

ЯМ: Я не памятаю, я була дитина. Я не дуже то й во... Тут так само були будинки. Тут був базар, а тепер побудували адміністративний будинок, а тут во була церква, дерев'яна. Но вона згоріла. Тепер тут братська могила.

02:02

ТВ: А ви євреїв знали? Спілкувалися з ними?

ЯМ: Спілкувалися. Були такі старенькі бабусі, що з ними говорила. Вони говорили всім: «Добрий день, добрий день». І відповідали: «Дай, Боже, здоров'я». Вони відповідали так. Бо вони, кажуть, в Ісуса вірили, а в Матінку Божу не вірили.

ТВ: А як вони були одягнені? Не так, як українці?

ЯМ: Нє, були одяг був такий. Но тільки ті, що до церкви ходили, то йшли вони в свою.., ну як її називали... Як вони йшли, то вони не хрестилися, та й во йшли у двері, пам'ятаю... О, божниці, я нагадала, божниці називалися... І от так цілували і притуляли збоку руку (*показує, як цілували руку і притуляли її до двері*). Такий був вхід у них в божницю. Бо ми приходимо до нашої церкви, то ма хрестимося і кланяємося. А вони цілували руку і шось ляпали збоку у двері. Так йшли у свою божницю.

03:37

ТВ: А коли вони йшли у свою божницю, вони щось одягали?

ЯМ: Так, були одягнені в чорному одязі такому, і такий довгий одяг мали, чорний. То я запам'ятала, що я була малою і бігала. Я тамо жила біля євреїв недалеко. Я жила по тій вулиці. Вони мали будиночки, магазини мали в дерев'яних будинках. І собі торгували, вони на роботах не робили. Вони нійде на роботу не йшли. Вони тільки то, що мали магазині. Ні на полі не робили. Вони не мали поля.

04:27

ТВ: А яких людей з євреїв пам'ятаєте?

ЯМ: Ой, забули.

ТВ: А як тих бабусь звали?

ЯМ: Вже забула. Колись пам'ятали. Вже пам'ять у мене не туди вертається.

05:01

ТВ: А Ви бачили єврейський похорон?

ЯМ: Знаєте, не пригадую. Бачила, як їх носили у ту божницю. Але як то виглядали. І був у нас єврейський цвинтар. Там за містом йти, далеко, там, де наша друга школа. Ну як я вам поясню. Був у них цвинтар окремо. І вони хрести не ставили, а ставили такі мраморні.., і були фотографії на цьому і надпис по-єврейськи.

ТВ: А цвинтар залишився?

ЯМ: Знесли. При Союзі знесли. А там вже пішла забудова.

06:20 - 07:13 - підійшла на вулиці знайома респондента. ЯМ пояснювала, хто ми такі.

07:13

ЯМ: Там котельню побудували

ТВ: А не казали, що не можна цвинтар руйнували..?

ЯМ: А при Союзі чи можна, чи не можна руйнувати не питали. Наші церкви руйнували при Союзі, і тих людей переслідували, які вірили в Бога. Комунисти були! Я виросла при тій владі. Я

пам'ятаю, як німці тут були, як ходили.

08:05

ТВ: А Ви ходили до євреїв в магазини?

ЯМ: Ходили, ми всі ходили до євреїв. Євреї майже всі мали магазини. А де ми мали купувати? У євреїв. Українці тоді були бідні. Ми були під Польщі.

(Повторює, що були під Польщею, потім прийшла радянська влада).

08:34 - питаємо особисті дані: ПІБ, освіта

09:24

ТВ: А свята єврейські ви пам'ятаєте?

ЯМ: Вони суботу святкували. У них субота то був, не неділя, а субота.

ТВ: А що вони робили?

ЯМ: А нічого не робили. Навіть магазини закривали. Вони нічого не робили. Субота був вихідний день.

ТВ: А чому саме субота?

ЯМ: Шо я буду в них питати, я дитина?! А моя мама, якби жила. Но вона померла. Вона багато більше б розповідала.

10:36 *(питаємо про кухню євреїв, каже, що нічого не пам'ятає).*

ЯМ: Я в магазин ходила. Там була така старенька бабка. Не пам'ятаю, як її звали. То вона любила пригостити. Кусочок хліба, але цукерок любила дати дітям. Знаєте, я коли йшла, то вона знала мене, бо ми жили недалеко коло неї. Як йшла, то вона любила дати якусь цукерку. Не жаліла, давала за дурню. А так я не знаю.

11:34

Ну, добре, я вже йду.

ТВ: Дякуємо Вам.

English translation of transcription:

not yet

Description:

see transcription

Interviewer: Tatyana Velichko

Interviewer: Matvey Gordon

Community: [Stanislawow \(Ivano-Frankivsk\)](#)

Джерело: <http://www.jgaliciabukovina.net/uk/node/111681>